

NVE Konesesjonsavdelingen
Postboks 5091 Majorstuen
0301 Oslo

Epost: nve@nve.no

Ansvarlig advokat:
Øystein Iden Knag

Vår ref.:
103863 101 OYKNA/OYKNA

Deres ref.:
202411086

Bergen
4. september 2026

Grøndalselva kraftverk: Merknader til høringsinnspill

Vi viser til NVEs høringsbrev av 13. mai 2026, og til høringsinnspill fra henholdsvis Ullensvang kommune datert 3. juni 2026 og Statsforvalteren i Vestland («SIV») datert 26. juni 2026. For øvrig vises til kontakt mellom NVE og Grøndalselva Kraft AS med hensyn til utsatt frist for merknader til høringsinnspillene.

Advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS v/ undertegnede bistår, sammen med Bystøl AS, Grøndalselva Kraft AS i forbindelse med den inngitte søknaden og prosessen for øvrig i den sammenheng.

På vegne av Grøndalselva Kraft AS vil vi det følgende gi merknader til høringsinnspillene, hvorunder det vil vises til tidligere dokumenter i anledning tildeling av konsesjon og driften av kraftverket.

1 Innledning og bakgrunn

NVE har i høringsbrevet kort redegjort for hva den aktuelle søknaden omhandler; å senke slukeevne for Grøndalselva kraftverk fra 1,12m³/s til 0,2m³/s. NVE har i den sammenheng lagt til grunn at det er tale om minste «tillatte slukeevne», hvilket ikke er helt treffende og synes å bero på hva som er omtalt i søknaden, men er samtidig ikke avgjørende for den videre behandling. Dette vil imidlertid også kommenteres i nedenstående.

Søknaden fra Grøndalselva Kraft AS datert 15. mai 2020 innebærer ingen endring i henholdsvis minste tillatte vannføring, eller største slukeevne, slik dette fremkommer departementets fastsatte vilkår for konsesjonsvedtaket datert 5. april 2013.

Søknaden knyttet til minste slukeevne, er inngitt på bakgrunn av NVEs godkjenning av endringen fra en til to francisturbiner, jf vedtak for «godkjenning av detaljplan for miljø og landskap», datert 27. mai 2020.

NVE sendte ovennevnte høringsbrev til SIV, Ullensvang kommune, Vestland Fylkeskommune og Villreinnemnda, foruten at saken ble offentliggjort på nettsidene til Ullensvang kommune.

Av de direkte tilskrevne i forbindelse med høringen, har kun Ullensvang kommune og SIV inngitt merknader. Ullensvang kommune har sluttet seg til søknaden og tilrår denne, uten forbehold eller merknader. Det gis således ikke ytterligere kommentarer til Ullensvang kommune.

SIV har inngitt merknader hvor de fraråder at søknaden innvilges. Merknadene fra SIV er korte, men fremstår langt på vei å være i samsvar med hvordan SIV forholdt seg i forbindelse med konsesjonsvedtaket og søknaden fra Grøndalselva Kraft AS i 2019. SIV har gjennomgående vært negativ til kraftverket, og reelt fremstår merknadene som er inngitt ved ulike anledninger å være et forsøk på å «omkamp» knyttet til forhold som er vurdert og vedtatt tidligere.

På den bakgrunn vil det i følgende knyttes nærmere kommentarer til SIVs inngitt merknader.

2 Nærmere merknader til høringsinnspill fra Statsforvalteren i Vestland

2.1 Overordnet

Den foreliggende saken gjelder utelukkende slukeevne («driftsvannføring»), og ikke minstevannføring i vassdraget. Søknaden fra Bystøl AS på vegne av Grøndalselva Kraft AS datert 15. mai 2020 (oppdatert 2. mai 2024) gjør det klart at det ikke søkes om endring i konsesjonsvedtakets vilkår om minstevannføring.

Den aktuelle søknaden innebærer heller ingen fysiske inngrep, endrer øker ikke maksimal slukeevne og endrer ikke flomforholdene.

Det konsesjonsfastsatte vilkåret om minstevannføring, som er gitt av hensyn til kraftverkets miljøpåvirkning, ligger fast. Minstevannføringen ble i den sammenheng angitt av Olje- og energidepartementet («OED», eller «**Departementet**») som vilkår 1 «Vannslipping»:

«Det skal slippes en minstevannføring på 100 l/s i sommersesongen (1/5-30/9) og 50 l/s for resten av året (1/10-30/4). Dersom tilsiget er mindre enn kravet til minstevannføring skal hele tilsiget slippes forbi. Kraftverket skal i slike tilfeller ikke være i drift.

Kraftverket skal til enhver tid kjøres etter tilsiget, alle endringer skal skje gradvis, og typisk start-/stoppkjøring skal ikke forekomme.

Det skal etableres måleanordning for registrering av minstevannføring. Dataene skal forelegges NVE ved forespørsel.»

I søknaden på vegne av Grøndalselva Kraft AS datert 15. mai 2020, ble begrepet «slukeevne» («Qmin») i alt det vesentlige omtalt som «driftsvassføring». Ut fra SIVs merknader, kan det fremstå som at SIV har blandet sammen «driftsvassføring» og «minstevassføring», og i det minste blander sammen hva disse to begrepene er uttrykk for og skal hensynta. Dette synliggjør seg ved at høringsinnspillet retter seg mot miljøhensyn og friluftsinnteresser (uten at SIV redegjør nærmere for dette).

Grøndalselva Kraft AS er helt enig i at en eventuell endring av minstevannføringen i vassdraget har en betydning for natur- og miljøinteresser. Slukeevnen («driftsvassføring») er imidlertid et uttrykk for turbinenes nedre driftsgrense, og griper ikke inn i minstevannføringen. Ved å avklare senkning av slukeevnen, vil kraftverket kunne bedre utnytte naturlig tilsig, ha færre stans og mer kontinuerlig og jevnere drift – uten stopp/stans (som konsesjonen tydelig fastsetter at «ikke skal forekomme»).

De ulemper som SIV også i denne sammenheng trekker frem på nytt, er nettopp hensyntatt ved at det er stilt vilkår om minstevannføring, for på den måten sikre at kraftverket operere innenfor de av Departementet aksepterte rammer.

2.2 Statsforvalteren bygger på et uriktig premiss i sitt høringsinnspill

I sitt høringsinnspill uttaler SIV følgende:

«Slukeevne intervall og minstevassføringsvilkår er viktige premisser for å finne rett balanse mellom kraftproduksjon og natur- og friluftsinnteresser ved vasskraftsutbyggingar. Vi ser at gjeldande slukeintervall var grundig vurderet i konsesjonsprosessen (NVEs innstilling til OED i 2010)»

Etter Grøndalselva Kraft AS sitt syn blir dette lite treffende av Statsforvalteren.

Verken «slukeevne intervall» eller minste slukeevne, ble behandlet slik SIV hevder. Vurderingen og avveiningen SIV i realiteten sikter til, var NVEs vurdering av minstevannføringen og krav til jevn drift.

Kravene til minstevannføring ble av NVE redegjort for å rette seg mot å avhjelpe ulemper for miljø- og naturinteresser. Minste slukeevne har ikke til formål å avhjelpe slike eventuelle ulemper, men har derimot stor betydning for det eksplisitte kravet om jevn drift og at start-/stoppkjøring ikke skal forekomme. Sistnevnte er satt som direkte vilkår i OEDs vedtak, og av NVEs innstilling fremkommer blant annet om dette:

«NVE presiserer at start-/stoppkjøring av kraftverket ikke skal forekomme. Kraftverket skal kjøres jevnt og i takt med tilsiget.»

En lavere minste slukeevne, vil legge til rette for dette, slik det er redegjort for i søknaden.

I denne sammenheng synes SIV også å ha oversett at Departementet ikke fastsatte krav eller vilkår om et «slukeintervall», slik dette omtales av SIV. Tvert imot fastsatte det endelige konsesjonsvedtaket kun en grense for *største* slukeintervall – men minste slukeintervall ble ikke inkludert i vedtaket, jf konsesjonsvedtakets side 8.

I sin høringsuttalelse i forbindelse med behandling av konsesjonssøknaden for kraftverket, var SIV også tilsynelatende oppmerksom på forskjellen mellom slukeevne og minstevannføring. Den gang rettet SIV utelukkende oppmerksomhet mot minstevannføringen som avgjørende for «opplevelsesverdien av området», jf NVEs innstilling datert 22. desember 2010, side 7. Den gang mente SIV at utover behovet for et vilkår om minstevannføring, var kun var anleggsperioden og landskapsinngrepet ved kraftverksbygningen som fikk betydning for natur- og miljøinteresser.

Nettopp på grunn av innspillene fra SIV og andre høringsinstanser i forbindelse med konsesjonsbehandlingen, ble det både innstilt på og vedtatt at det skulle være minstevannføring. Dersom minste slukeevne skulle ha betydning i relasjon til dette, måtte det ha – på samme måte som minstevannføringen – vært inkludert i den sammenheng. Det ble det imidlertid ikke.

2.3 Saksdokumentene viser at slukeevne var en teknisk parameter

En kronologisk gjennomgang av sakens dokumenter fra Grøndalselva Kraft AS søkte om konsesjon i 2007, viser at slukeevne kun ble tatt i betraktning som en teknisk parameter for driften – og ikke som et virkemiddel for å ivareta miljøhensyn, friluftsinnteresser eller miljøinteresser.

I NVEs innstilling fra 22. desember 2010 ble slukeevnen behandlet under punktet om «Hydrologiske virkninger», hvorfra hitsettes:

«Kraftverket er planlagt med største slukeevne på 3,2 m³/s, tilsvarende ca. 210% av middelvannsføringen. Minste slukeevne er 0,112 m³/s, eller om lag 7% av middelvannsføringen.»

NVE viste her til en minste slukeevne på 0,112 m³/s – og ikke til 1,12 m³/s. Den prosentvise angivelsen av minste slukeevnes forhold til middelvannføringen har også tatt utgangspunkt i en nedre slukeevne på 0,112 m³/s, og ikke det høyere tallet, jf NVEs innstilling side 18.

Grøndalselva Kraft AS er samtidig innforstått med at verdien «1,12 m³/s» er anvendt i oppsummerende tabeller, men forskjellen understreker poenget: minste slukeevne ble ikke behandlet som et normativt vilkår for å avhjelpe miljøinteresser, men som en teknisk forutsetning.

I motsetning til minste slukeevne, har minstevannføring blitt nøye vurdert av NVE og Departementet, og har siden konsesjonsvedtaket vært uendret.

Minste slukeevne er en verdi for laveste vannføring en turbin kan utnytte stabilt («jevn»). Denne illustrerer hva som er nødvendig for at kraftverket skal ha en jevn drift og fungere så optimalt som mulig i ulike driftsintervaller – basert på konfigurasjonen av turbinoppsettet.

Erfaringsmessig vil verdiene for slukeevne i småkraftverk (generelt), ligge i intervallet 5-20% av middelvannføringen. Dersom det legges til grunn en verdi for minste slukeevne på 1,12 m³/s, ville det innebære at minste slukeevne var angitt til ca. 73 % av middelvannføringen ved NVEs behandling av konsesjonssøknaden. I seg selv gir dette grunn til å fremheve at verdien på «1,12 m³/s» fremstår som en kommafeil – som NVE selv har justert i samsvar med nettopp det generelle intervallet som gjør seg gjeldende for småkraftverk.

I søknaden av 15. mai 2020 er det også gjort bedre produksjonssimuleringer, som følge av bedre verktøy som er tilkommet i tiden etter konsesjonsbehandlingen. Middelvannføringen har også et bedre datagrunnlag, og er derfor angitt til 1,58 m³/s i 2020, mens den ble angitt til 1,53 m³/s ved konsesjonsbehandlingen. I begge tilfeller vil imidlertid en nedre slukeevne på 0,2 m³/s, ligge godt innenfor det som etter faglig og praktisk erfaring er normalområdet – mens en verdi på minste slukeevne med 1,12 m³/s vil ligge klart utenfor. En verdi på minste slukeevne på 1,12 m³/s, vil dermed gi meget dårlig ressursutnyttelse og lavere kraftproduksjon – for et anlegg hvor dette ikke påvirker minstevannføringen.

2.4 Søknaden påvirker ikke konsesjonens sentrale miljøforutsetninger

I sitt høringsinnspill har SIV også vist til at tabell 2 og 3 i søknaden av 15. mai 2020, «viser at døgn med avrenning mindre enn minste slukeevne pluss minstevassføring vil bli monaleg redusert» og at dette vil øke tiden «det berre går minstevassføring i elva».

Selv om uttalelsen fremstår noe uklar, er Grøndalselva Kraft AS enig i at de to tabellene viser et større antall dager med minstevannføring i vassdraget. Dette innebærer imidlertid ikke at det skjer endring i de miljøvilkårene som Departementet har fastsatt, eller at relevant dynamikk i vassdraget påvirkes slik SIV synes å mene.

For Grøndalselva Kraft AS fremstår det som at SIV innfortolker et ytterligere krav i vilkåret om minstevannføring, som går ut på at det ikke kan overstige et ukjent antall dager med minstevannføring hvert år. Det er imidlertid ikke dette konsesjonsvedtaket går ut på, eller for øvrig forutsetter. Vilkåret om minstevannføring innebærer reelt sett at kravet vil være overholdt, selv om alle årets dager innebærer en minstevannføring slik dette er angitt. Verken NVE, eller Departementet har stilt vilkår om at antallet dager med minstevannføring må være lavere enn et – i dette tilfellet – helt ukjent nivå.

Dermed blir SIVs uttalelse også i denne sammenheng lite treffende i forhold til det som faktisk er gjenstand for vurdering. Samtidig innebærer det en anerkjennelse også fra SIV, om at minstevannføringen ikke påvirkes – det er *omfang* av minstevannføring SIV uttaler seg om. Som nevnt

er dette ikke et vilkår, og for øvrig ikke noe SIV selv fant grunn til å adressere i forbindelse med konsesjonsbehandlingen.

Videre må det fremheves at de samme tabellene som SIV har vist til, også gir uttrykk for at antall dager med overløp er uendret, og – som nevnt over – maksimal slukeevne skal forbli som tidligere; det søkes ikke om større maksimal fraføring.

Høringsinnspillet fra SIV kan gi inntrykk av at SIV antar Grøndalselva Kraft AS søker om en ny eller større vannuttaksrett, men det er ikke tilfellet. Flomtopper og overløpssituasjoner vil være uendret, men kraftverket oppnår en mer jevn og stabil driftssituasjon ved lave og mellomliggende vannføringer.

Som fremhevet i søknaden av 15. mai 2020, må det i denne sammenheng også legges vekt på det NVE uttalte i sin innstilling i 2010, jf innstillingens side 23:

«På strekningen fra inntaket og nedover mot planlagt kraftstasjon renner elva i ei v-kløft og er vanskelig tilgjengelig. I dette området vil redusert vannføring ikke ha noen avgjørende virkning på opplevelsesverdiene knyttet til landskapet. En tilstrekkelig minste vannføring vil etter vårt syn kunne bidra til å opprettholde elva som et lokalt landskapselement.»

NVEs uttalelse understreker at det er minste vannføringen, og ikke minste slukeevne, som er sentral for det SIV uttaler seg om i sitt høringsinnspill.

2.5 Søknaden gir bedre oppfyllelse av kravet til jevn drift og gradvise endringer i vannføring

Som også nevnt i punktene over, vil en lavere verdi for minste slukeevne gi bedre samsvar med Departementets uttrykkelige vilkår (etter NVEs innstilling om det samme) om jevn drift og at «start-/stoppkjøring av kraftverket ikke skal forekomme og alle endringer i vannføring skal skje gradvis

Som nevnt over, vil en minste slukeevne på 1,12 m³/s utgjøre over 70% av middel vannføringen, og ligger dermed klart utenfor normalintervallet for småkraftverk (5-20% av middel vannføringen).

En slik verdi for minst slukeevne vil derfor føre til markerte og brå endringer i vannføringen ved start/stopp av anlegget, og vil således i langt mindre grad være i samsvar med konsesjonsvilkårenes krav. Reelt sett innebærer en slik verdi for minste slukeevne at kraftverket kommer i strid med konsesjonsvilkårene i den sammenheng. En minste slukeevne på 0,2 m³/s vil imidlertid føre til mykere overganger mellom start/stopp, og endringer i vannføringen kan skje gradvis slik konsesjonsvilkårene krever.

En verdi for minste slukeevne på 0,2 m³/s vil dermed kunne oppfylle konsesjonsvilkårene på en langt bedre måte, både med hensyn til at start/stopp ikke skal forekomme, driftskjøring etter tilsiget, samt gradvise endringer i vannføringen.

Videre innebærer en verdi på minste slukeevne på 1,12 m³/s at kraftverket blir stående stille i langt større deler av året. I NVEs innstilling ble dette beregnet til 219 døgn per år, i et middels vått år, med utgangspunkt i en slik verdi. Dette er generelt sett uvanlig for enhver type vannkraftanlegg – og innebærer en lite hensiktsmessig forvaltning av en fornybar kraftressurs, hvor inngrepet allerede er foretatt.

I den samfunnsmessige utvikling som også har vært bare siden 2020, synes det også klart at det har en stor samfunnsmessig og allmenn nytte å utnytte allerede etablerte fornybare kraftressurser på en best mulig måte.

Det Grøndalselva Kraft AS har søkt om, vil gi en jevnere drift, bedre utnyttelse av tilgjengelige ressurser innenfor fastsatte rammer, færre driftsavbrudd og bedre tilpasning til naturlig tilsig. Det er for Grøndalselva Kraft AS vanskelig å se at dette kommer i konflikt med konsesjonen, eller de hensyn som for øvrig skal ivaretas knyttet til miljø, natur- og friluftsinteresser. Tvert imot, fremstår det som foreslås i større grad å kunne oppfylle de eksplisitte vilkårene i konsesjonen, samtidig som det øker ressursutnyttelsen.

2.6 Etablering av to turbiner – godkjenningen i 2020

NVE godkjente 27. mai 2020 detaljplanen for miljø og landskap for Grøndalselva Kraftverk. I vedtaket går det fram at:

«Vedtaket omfatter endring frå ein til to francisturbinar, og endra installert effekt frå 3,2 MW til 3,4 MW».

Dette innebærer at allerede før byggearbeidet og anleggsfasen ble iverksatt for kraftverket, ble det akseptert å justere for den tekniske utviklingen siden den opprinnelige løsningen med en turbin, til et mer moderne oppsett med to turbiner. Samtidig forutsetter detaljplanen at det skal være samsvar med konsesjonsvilkårene. Turbinoppsettet som ble godkjent i 2020 er designet for å fungere langt bedre ved lav til middels tilgjengelig produksjonsvann, og innebærer en vesentlig endring i forhold til den opprinnelige løsningen som ble søkt om i 2007. Det etablerte oppsettet med to turbiner, utnytter vannressursene i elva langt bedre, samtidig som anlegget holder seg innenfor rammene i konsesjonen. Ressursutnyttelsen blir dermed vesentlig oppjustert, uten ytterligere inngrep i landskapet.

NVE uttaler også i dette vedtaket at metoden som Grøndalselva Kraft AS hadde beskrevet i den forbindelse, ble forutsatt å tilfredsstille post 1 i konsesjonsvilkårene – hvor NVE også ytterligere utdypet krav til funksjonen for arrangementet med hensyn til minstevannføring..

I likhet med det som er bemerket over, er det kun minstevannføringen som omtales som avgjørende – ikke minste slukeevne.

2.7 Fordelene overstiger ulempene, jf vannressursloven § 25

Som det er vist og dokumentert i søknaden, vil turbinoppsettet med to like francisturbiner gi god virkningsgrad for slukeevner mellom 0,2 og 3,2 m³/s – noe som fører til bedre utnyttelse av tilgjengelig vannressurser og økt kraftproduksjon med ca. 1,6 GWh per år. Det innebærer en økt kraftproduksjon fra 8,6 GWh, til 10,2 GWh per år.

En slik økt ressursutnyttelse oppnås uten fysiske inngrep, uten økt maksimal slukeevne og uten endring i minstevannføringen. Det blir dermed kun en bedre anvendelse av vannressursene som konsesjonen allerede åpner for, innenfor det eksisterende anlegget.

Sett hen til de kraftbehov som forventes i årene som kommer og ustabilitet i forsyning av andre kraftressurser, synes samfunnsmessige behov klart å tale for at fordelene er større enn ulempene. Det er i 2026 bred politisk enighet om at Norge står overfor en markert vekst i kraftbehovet i årene som kommer. Elektrifisering av transport, industri og petroleumsvirksomhet, etablering av ny kraftkrevende næring, herunder datasentre og batteriproduksjon, samt befolkningsvekst, innebærer at kraftbehovet forventes å øke betydelig frem mot 2030 og 2050. Både NVE og Statnett har i sine analyser lagt til grunn en slik vekst i kraftbehovet, samtidig som tilgangen på ny kraft ikke øker i samme takt.

Årene etter søknaden ble sendt inn i 2020, har også vist at kraftsystemet er sårbart for ustabilitet i forsyningskjedene og tilgangen på andre energikilder. Uroen i europeiske energimarkeder etter 2021, med kraftig prisvekst og usikkerhet på gasstilgang og annen importert energi, har understreket verdien av stabil, nasjonalt forankret og fornybar kraftproduksjon. I en slik situasjon og med et slik perspektiv,

fremstår det å ha klare fordeler å utnytte allerede utbygde vannkraftressurser så effektivt som mulig, fremfor å måtte dekke økt behov gjennom nye landskapsinngrep eller økt import.

Med hensyn til de miljømessige aspektene, er det redegjort for i søknaden at den mest nærliggende ulempen er for Fossekalen, ettersom arten behøver noe vannføring og tilgang på næring i vassdraget. Søknaden understreker samtidig at minste vannføringen ikke er søkt endret, og at økte ulemper for Fossekalen kan avhjelpes med målrettede tiltak, så som etablering av hekkedammer. Andre ulemper er ikke påvist, da det ikke er fisk, flora eller fauna som blir påvirket. Som fremhevet i søknaden, er Fossekalens hekketid i snøsmeltingsperioden om våren, som innebærer at det normalt er mye vann i elva. I slike perioder er det største slukeevne som blir den styrende tekniske parameteren for restvannføringen – ikke minste slukeevne.

Således fremstår det for Grøndalselva Kraft AS at fordelene med en minste slukeevne på 0,2 m³/s overstiger de ulemper som foreligger i denne sammenheng, men SIVs uttalelse synes i større grad å rette seg mot parametere som ble avklart – og er uendret – i konsesjonen.

2.8 Statsforvalterens henvisning til sin uttalelse i 2019 og «etappevis justering»

Statsforvalterens uttalelse i 2019 er vanskelig å se at kan få avgjørende betydning i den foreliggende saken. Som nevnt innledningsvis, fremstår uttalelsene i 2019 mer som en «omkamp» knyttet til konsesjonen, mer enn å gjelde de faktiske omsøkte forholdene. I 2026 synes dette enda tydeligere.

I 2019 var det også tale om en mer omfattende endring totalt sett, enn det som nå er tilfellet. I 2019 var ikke søknaden begrenset til utelukkende en fastsettelse av en minste slukeevne på 0,2 m³/s. Søknaden i 2019 (som ble trukket av selskapet før behandling hos NVE) omfattet å øke maksimal slukeevne fra 3,2 m³/s til 4,4 m³/s, og samtidig øke rørdiameter for rørgaten og endre hele traséen for rørgaten. I tillegg var det foreslått en verdi på minste slukeevne som ville være lavere enn normalintervallet for småkraftverk, jf ovennevnte. Det er dermed vanskelig å se at det SIV uttalte i 2019, får noen overføringsverdi til det som nå er aktualisert.

Spørsmålet om bekkeoverføringen ble skilt ut i egen behandling, og ble avslått i mai 2026. Dette er ikke påklaget av Grøndalselva Kraft AS.

SIVs anførsel om «etappevis justering» blir på denne bakgrunn lite treffende, og samtidig som SIV også her ikke skiller mellom rammene i konsesjonsvedtaket og hva den aktuelle søknaden omhandler. Dette handler ikke om en stykkevis utvidelse av anlegget – men å få avgjort en avgrenset teknisk verdi som har ligget til behandling siden 2020, og som er påvirket av godkjennelsen av løsningen med to turbiner.

3 Subsidiært – kunnskapsgrunnlag og eventuelle avbøtende tiltak

Som det følger av ovennevnte, er Grøndalselva Kraft AS av den oppfatning at konsesjonsvedtaket og den dokumentasjon som er fremlagt og redegjort for i søknaden, ikke behøver ytterligere supplering for at NVE kan behandle saken. Søknaden griper ikke inn i minste vannføringen, gir ingen fysiske inngrep, men sikrer en bedre utnyttelse av vannressursen som konsesjonen tillater.

Dersom NVE likevel skulle mene at saken bør underbygges ytterligere, er Grøndalselva Kraft AS innstilt på å bidra på en konstruktiv og målrettet måte med avklaringer og eventuelle avbøtende tiltak. Selskapet har allerede tatt til orde for hekkedammer og ingen berøring av minste vannføringen, nettopp for å avhjelpe en påvirkning av Fossekalen - slik at Fossekalen kan opprettholdes som artsinnslag i Grøndalselva.

Dersom NVE mener at det er behov for ytterligere avklaringer mv i sakens anledning, bes det også om at Grøndalselva Kraft AS gis anledning til å kommenter og eventuelt følge opp dette, før vedtak treffes.

Med vennlig hilsen
Simonsen Vogt Wiig

Øystein Iden Knag

Øystein Iden Knag

Specialist Counsel - Advokat

oykna@svw.no